

LIVSFORSIKRINGSSÆLSKABERNES
FORENING*)

København, den 28. april 1960.

Til folketingsudvalget vedrørende forslag til lov om folkeforsikring.

Som formand for Livsforsikringsselskabernes Forening tillader jeg mig herved at rette henvendelse til udvalget i følgende anledning.

I medfør af folkeforsikringslovens § 41 foretages ved beregning af den indtægtsbestemte folkepension visse reguleringer, hvis den pågældende folkepensionist har indtægter ud over folkepensionen. Dette er i paragraffens stk. 3 beskrevet således, at: „enhver indtægt, som pågældende har oppebåret . . . medregnes . . .“.

Der opstår her et særligt spørgsmål med hensyn til løbende kapitalforsikringer, som endnu ikke er udbetalt; det kan f. eks. dreje sig om en forsikringstegning for mange år tilbage, da den pågældende var måske 30 år, således at den skulle udbetales ved hans fyldte 70. år eller ved hans død med en fast sum en gang for alle. Når den pågældende søger folkepension, er forholdet da det, at han endnu ikke har fået noget beløb udbetalt. Han får således ikke udbetalt nogen årlig ydelse, renter el. lign., men hans forsikring har en vis tilbagekøbsværdi, som ganske vist er stigende fra år til år.

Fra livsforsikringsselskabernes side har man hidtil regnet med, at en sådan endnu løbende forsikring ikke skulle tages i betragtning ved fastsættelse af folkepensionen, da den pågældende ikke er berettiget til

nogen indtægt fra forsikringen, og det har været vort indtryk, at bestemmelsen også har været praktiseret således.

Socialministeriet har imidlertid nu gjort gældende, at loven må fortolkes således, at der skal regnes som indtægt et beløb svarende til normal sparekasserente af tilbagekøbsværdien, til trods for at der hverken rent faktisk og i øvrigt heller ikke skattemæssigt er tale om nogen indtægt for den pågældende.

Det er os bekendt, at det samme problem opstår i forbindelse med invalidepensionen, og vi er af den opfattelse, at det også her vil virke særdeles uheldigt, om man skulle fortolke loven således, at man tager hensyn til en fiktiv indtægt, som den pågældende slet ikke oppebærer, hvorved man vel ofte vil risikere at tvinge den pågældende til at opgive sin forsikring, hvilket ikke mindst — når talen er om en invalidepensionist — vil virke urimeligt og uheldigt, da beløbet jo netop er beregnet på at skulle være til disposition for den pågældendes efterladte i tilfælde af hans død.

På denne baggrund tillader vi os at henvende udvalgets opmærksomhed på denne fortolkning af loven, idet vi anmoder udvalget om så vidt muligt at søge fastslået, at en sådan fortolkning ikke har været tilsigtet ved lovens formulering.

Ærbødigst

P. f. v.

M. Barner Rasmussen.

*) Se ministerens besvarelse af udvalgets spørgsmål 30 (sp. 1153).